

פרשת יתרו
כ"ג שבט תשפ"א
נופטירין: בשנת מות (ישעיהו)
המולד: ליל שישי שעה 19:04 - 4 חלקים

בית מדרן

לע"נ מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א

עלון מס' 285

העיר	כניסת השבת	צאת השבת	רבינו תם
ירושלים	17:02	17:54	18:30
תל אביב	16:59	17:51	18:26
חיפה	16:59	17:51	18:26
באר שבע	17:02	17:54	18:29

שיעורו השבועי

של מרן הראש"ל הרה"ר לישראל אב"ד בביה"ד העליון
הגאון הגדול רבי **יצחק יוסף שליט"א**
נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל

הרב המקדים: הרה"ג רבי שמואל חזן שליט"א
אב"ד בתל אביב

כותב השיעור: הרב **דביר פרץ שליט"א**
עורך השיעור: הגאון רבי **יצחק לוי שליט"א**
רב העיר נשר | חבר מועצת הרבנות הראשית לישראל

השבוע זכות עלון
"בית מדרן" מוקדש ל:
לעילוי נשמת
אברהם בן חיים מאיר
לכל המטען שבות עלון "בית מדרן" יוקדשו להעלות הוראה שליטה או להכיל לעילוי נשמת
חייגו: *5290

קו הליכות 'בית מדרן'
עם מיטב השלוחות
שאלות בהלכה, שיעורי תורה, שלוחות מרתקות
לנשים ושלוחות מיוחדות לילדים

התקשרו: *5293
תוכן העניינים:

- עמ' 4-1 השיעור השבועי**
מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א
- עמ' 5 פרשת יתרו**
הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
- עמ' 5 בעקבות רבותינו**
איש האלקים הפלאי רבי ינון חורי זיע"א
- עמ' 6 מאור ישראל**
הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
- עמ' 6 כשרות המזון**
הרב אברהם דניאל שליט"א
- עמ' 7 לחיות עם האמונה**
הרה"ג רבי יעקב לוגאסי שליט"א
- עמ' 7 חינוך ילדים**
הרה"ג הרב אבנר קוואס שליט"א
- עמ' 8 בחסדך בטחתי**
הרה"ג רבי יגאל כהן שליט"א
- עמ' 8 ישועות התהילים**

הלכות ברכות

אם איסור ברכה לבטלה מהתורה או מדרבנן. ברכת "אשר קידש עובר" בפדיון הבן.
ברכת שעשני כרצונו. ברכות "שלא עשני גויה", "שלא עשני שפחה".
אם קטן עולה לתורה בשני וחמישי. ברכת "ברוך שפטרני". ברכת "הנותן ליעף כח".
אמן יתומה. לענות אמן אחר ברכה של מחלל שבת. מהי פת הבאה בכיסנין

איסור ברכה לבטלה מהתורה

אם הן מוקפות חומה מימות יהושע בן נון, וקוראים שם את המגילה יומיים, האם רשאים לברך בט"ו? והשיב להם הרמב"ם, שבי"ד מברך כי זהו זמן קריאתה ברוב העולם בלבד, אבל בט"ו שקוראים מספק אין לברך, מפני שהיא ברכה שאינה צריכה, ואיסורא דאורייתא הוא. נמצא מפורש ברמב"ם שאיסור ברכה לבטלה מדאורייתא, כדברי המגן אברהם. וכן כתבו עוד אחרונים רבים, מהם מהר"ם בן חביב בתוספת יום הכיפורים (יומא פ:), והגאון רבי עקיבא איגר (סי' לו), ותלמידו של הנודע ביהודה בשו"ת תשובה מאהבה (ח"ב י"ג ע"ב), והגאון רבי זלמן (סימן רטו ס"ג) - רבם של חסידי חב"ד, והגאון מלובלין בשו"ת תורת חסד (חאו"ח ר"ס ז), וכן כתבו בספר חינוך וחסדא (ח"ג דק"ז ע"ד), ובשו"ת שבט סופר (חאו"ח סימן כה), ובשו"ת אבני צדק (חאו"ח סימן יז, ומ"ו), ובשו"ת חתן סופר (ח"א ד"ק ע"א), ועוד.

הסוברים שאיסור ברכה לבטלה מדרבנן

ג. עד כה הבאנו דעות הסוברים שאיסור ברכה לבטלה מהתורה, אבל אי אפשר להתעלם שיש בזה מערכה לקראת מערכה, וכנגדם יש ראשונים החולקים וסוברים שאיסור ברכה לבטלה מדרבנן, ויתכן שמי שיבוא לסופרם ימצא שיש יותר ראשונים הסוברים כך. כך כתבו התוספות (ר"ה לג. ד"ה הא) בשם רבינו תם, ולשיטתם מה שהגמרא הביאה את הפסוק "לא תשא", אסמכתא בעלמא הוא, כי התורה דיברה על סתם מזכיר שם שמים לבטלה, מה שאין כן כשמברך "ברוך אתה ה'", אין בזה איסור מהתורה. וכן דעת הרא"ש (פ"ק דקידושין סימן מט, ועוד), תלמידי רבינו יונה (ברכות לט סע"ב מדפי הרי"ף), רבינו אהרן מלוניל - הרא"ה (ברכות כא.), החינוך (סוף מצוה תל), הרשב"א (בתשובה ח"א סימן תתעח), הר"ן (ר"ה ט ע"ב

דעת הרמב"ם

ב. המגן אברהם (סימן רטו סק"ו) כתב בדעת הרמב"ם בהלכותיו (פ"א מהלכות ברכות הט"ו) שאיסור ברכה לבטלה מדאורייתא. בא האליה רבה (סק"ה) ופקפק בדבר, וכתב שנראה לו שהרמב"ם סובר כדעת התוספות (ר"ה לג. ד"ה הא) והרא"ש (פ"ק דקידושין סימן מט) שברכה שאינה צריכה אסורה מדרבנן. אולם נעלם מעיני האליה רבה תשובת הרמב"ם (פאר הדור ס' קה) - שלא היתה בזמנו בדפוס - ושם ושאלוהו בענין עיירות המסופקות

1 לשיטת הגאונים (חמדה גנוזה סימן סג) מעיקר הדין די להם לקרוא ב"ד. ומה שקוראים בט"ו הוא ממדת חסידות. אבל לשיטת הרמב"ם (פ"א מהלכות מגילה ה"א) מעיקר הדין הם צריכים לקרוא יומיים מספק.

אנשים הנמצאים בבידוד או מכל סיבה שהיא שלא יכולים להתפלל במניין
ניתן להצטרף ולשמוע את שעות המניינים ב: *5293 שלוחה 16

חולק. הזרע אמת כתב מערכה שלמה שאיסור ברכה לבטלה מדרבנן, ולפי דעת גם להרמב"ם האיסור מדרבנן, אבל מסכים שלדעת מרן השלחן ערוך האיסור מדאורייתא. אמנם בסוף הוסיף בסוגריים, כעת הגיע ליד תשובת כתב יד מרבינו הרמב"ם (סי' קה) שכתב מפורש שאיסור ברכה לבטלה מדאורייתא. חזר בו מכל הפלפול שכתב בדעת הרמב"ם, 'נפל פיתא בבירא'. ועוד הוסיף, אלא אם כן נדחוק שמה שכתב הרמב"ם "איסור דאורייתא" הכוונה שהוא חמור כמו איסור דאורייתא, אבל לא ממש. אבל הרגיש שדחוק לפרש כך בדברי הרמב"ם, כי הפשט לא יופשט. לכן הלכה כדעת מרן השלחן ערוך, שאיסור ברכה לבטלה הוא מהתורה.

מכת מרדות

טו. מה שכן, הפתח הדביר (סימן רפט, דקמ"ד ע"ב) הקשה קושיא, בתחילת השיעור הזכרנו דברי רב האי גאון שהעתיקוהו הראשונים, שכל המברך ברכה שאינה צריכה חייב מלקות, והלא כל לאו שאין בו מעשה אין לוקים עליו (פסחים סג:)? למשל, בלאו של "לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו" (דברים כב, י), האיש אומר לשור "דיו" ובגלל הדיבור שלו נעשה מעשה, השור חרש יחד עם החמור, ומכיון שהביא לידי מעשה לוקה, אבל דיבור בעלמא הוא לאו שאין בו מעשה ואין לוקים עליו. אלא אומר הפתח הדביר, צריך לומר שאין זה מלקות ממש, אלא מכת מרדות. ראיתי שהברכת יעקב (עמ' מה, סא) ראה את קושיית הפתח הדביר והתלהב ממנה, הנה, קושיא חזקה, והביא כמה דוגמאות שאמרו מלקות והכוונה למכת מרדות. ואכן יש כמה מקומות בגמרא (יבמות נב ע"א, כתובות מה ע"ב, ועוד) שפירשו שמלקות הכוונה למכת מרדות. אבל מדוע שאנחנו נאמר כך בדברי רב האי גאון, ובפרט שרבים כתבו בשם רב האי גאון שאיסור ברכה לבטלה הוא מהתורה. אך מצד שני, לכאורה קושיית הפתח הדביר נכונה.

הרי הוא כנשבע

טז. אני מתפלא עליהם, בגמרא (מכות טז ע"א, תמורה ג סע"א) מבואר שעל לאו שאין בו מעשה לא לוקים, חוץ מנשבע ומימר ומקלל חבירו בשם. ולפי זה מיושב, שהמברך ברכה לבטלה שדינו כנשבע שובעת שוא, חייב מלקות אף על פי שהוא לאו שאין בו מעשה. וכעת שימו לב לדקדוק לשונו של הרמב"ם, שכתב (פ"א מהל' ברכות ה"ט): כל המברך ברכה שאינה צריכה הרי זה נושא שם שמים לשוא, והרי הוא כנשבע לשוא, ואסור לענות אחריו אמן, והעתיקו מרן בשלחן ערוך (סימן רטו סעיף ג). וצריך להבין, בשביל מה להשוות לשבועת שוא, תאמר שעובר על דאורייתא וזהו? אלא כנראה הרמב"ם הרגיש בקושיא של פתח הדביר, מדוע המברך ברכה לבטלה חייב מלקות, הלא זה לאו שאין בו מעשה, לכן אומר הרי הוא כנשבע.

ללמוד תורת החילוק

יז. הברכת יעקב הנ"ל טען עוד כמה טענות, אבל להלכה כמו שאמרנו, ובספר עין יצחק ח"ב (עמ' ססה) הבאתי כל מה שטען והשבתי לו. וכאמור, כל האחרונים

שהזכרנו כולם פירשו בדעת מרן שאיסור מברכה לבטלה מהתורה, בשביל מה לדחוק בדעת מרן להפיק? ידענו שיש חולקים, אנחנו לא מעלימים אותם, אבל אנחנו מבארים את הדברים. למה לכתוב פשיטא ופשיטא שברכה לבטלה מדרבנן, אני אומר, פשוט שברכה לבטלה איסורה מהתורה. וכך ההלכה.

פת הבאה בכיסנין

יח. כאמור, הרב חיד"א (בברכי יוסף סימן רצה סק"ה) כתב בדעת מרן השלחן ערוך, שברכה לבטלה איסורה מדאורייתא. אבל היתה לו קושיא, השלחן ערוך (סימן קסח סעיף ו) כתב שעל פת הבאה בכיסנין מברכים בורא מיני מזונות, וכתב עוד (סעיף ז) בזה הלשון: פת הבאה בכיסנין, א. יש מפרשים - רבינו חננאל והערוך - פת שעשוי כמין כיסים שממלאים אותם דבש או סוקר ואגוזים - 'מלאו כיסי באגוזים'... - וסקדים ותבלין - כמו רוגלך. ב. ויש אומרים - רמב"ם - שהיא עיסה שיעירב בה דבש או שמן או חלב - לא מי חלב אלא חלב אמיתי - או מיני תבלין ואפאה, והוא שיהיה טעם תערובת המי פירות או התבלין ניכר בעיסה - כמו לחמניה מתוקה. ג. ויש מפרשים - רב האי גאון - שהוא פת, בין מתובלת בין שאינה מתובלת, שעושים אותם כעבים יבשים וכוססים אותם - כמו בייגלך. והלכה כדברי כולם, שלכל אלו הדברים נותנים להם דינים שאמרנו בפת הבאה בכיסנין. עד כאן לשונו. כמוכן, אלא אם כן קבע סעודה עליהם - אכל שבעים ושנים דרהם - 216 גרם - שמברך המוציא וברכת המזון. בבית יוסף הוסיף כמה מילים, ובשלחן ערוך סמך על המעין בבית יוסף, וזו לשונו שם: ולענין הלכה כיון דספיקא במידי דרבנן הוא נקטינן כדברי כולם להקל. בא הב"ח (סימן קסח) - הביאו החיד"א - ותמה, הלא אם יברך על המחיה, לדעת הסוברים שהוא לחם, בירך ברכה לבטלה, ובפרט לשיטת מרן שברכה שאינה צריכה איסורה מהתורה, ואם כן אין כאן ספק דרבנן, אלא ספק דאורייתא של "לא תשא". אבל כמה פעמים הזכרנו בשיעורים ש'מקושיא לא מתיים', צריך לומר שמרן השלחן ערוך סובר שברכת מעין שלש פוטרת שלש - ברכת המזון, לכך אם יברך מעין שלש על הכל, לא יפסיד, ואין בזה שום חשש של ברכה לבטלה, כי בדיעבד יוצא ידי חובה בברכה זו.

7 על הפיצה צריך לברר טוב אם טעם החלב או מי הפירות או השמן מורגש, ואם כן ברכתה מזונות.
8 לפני מעל שנה הייתי באמריקה - לפני שהקורונה התחילה - והזמינו אותנו לארוחת ערב בבית עם אנשים מכובדים, עמד שם אחד שקובע עיתים לתורה והתחיל לומר את כל המילים אני אומר בשיעורים... אמר כמה פעמים 'מקושיא לא מתיים', וצחק...
9 נפקא מינה למי שנמצא באניה או במטוס, ואכל סעודה עם לחם, ואין לו ברכון, ואינו יודע ברכת המזון בעל פה, "לא בשמים היא", לכאורה אם מעין שלש פוטר ברכת המזון, שברך מעין שלש. אבל לא מוכרח שכך צריך לנהוג, יש בזה מחלוקת גדולה בראשונים, לדעת הריטב"א (בהלכות ברכות פ"ב אות כא) מעין שלש לא פוטר שלש אפילו בדיעבד, אך להרא"ה (ברכות טז ע"א, ומ"ד ע"א) - רבו של הריטב"א - מעין שלש פוטר שלש. ויש עוד דעות בראשונים לכאן ולכאן. לכן לכתחילה לא יכנס לבית הספק ולא יברך כלל, ורק בדיעבד אם בירך מעין שלש לא יחזור לברך ברכת המזון. וגם מרן לא פסק לברך מעין שלש, אלא כשיש ספק שזה פת הבאה בכיסנין.

שיעור זה יופיע בשלימותו, יחד עם כל שיעורי מרן הראשון לציון שליט"א בסדרת הספרים "השיעור השבועי" לפרטים: 07-2009-778

באפשרותך להאזין בשידור חי לשיעורו השבועי של מרן הרשל"צ שליט"א מביהכ"ס היודים כל מוצש"ק. הרב המקדים בשעה 20:30, שיעורו של הרשל"צ בשעה 21:00 וכן ניתן לשמוע גם שיעורים קודמים בקו הליכות "בית מרן" *5293* שלווחה 2

השבוע זכות השיעור "בית מרן" מוקדש:

רבקה בת חנה, יוסף יצחק בן רבקה, מוריה בת רבקה
לכל הישועות!

לכל המעוניין להתברך מפי קודשו של מורינו ורבינו הראש"ל שליט"א בשידור חי בשיעורו השבועי להצלחה לרפוא"ש או לעילוי נשמת יקירכם חייגו: *5290*

ניתן לשמוע את השיעור של הראש"ל שליט"א גם בתדרים החדשים של 'כאן מורשת' 93.00fm, 92.8fm וב'קול חי' 90.8fm, 92.5 fm, 100.7 fm

העלון להצלחתם של: פערל מירל בת אסתר - רפ"ש, קרן בת עליזה - זרע בר קיימא, תהילה בת מרים - הצלחה, תמימה בת קלרה חיה כל הישועות, אביחי מאור בן סגולה - זיווג, אבישג אסתר בת נטלי-בריאות והצלחה, אליהו בן שרה הרמת - הצלחה בלימוד, אסתר דבורה בת יעל - זיווג הגון, אפרת בת ניצה - בריאות, דוד בן אריאלה - פרנסה טובה.

והנועם אלימלך פירש שבכח האחדות זוכים להתגבר על היצר הרע, וזהו "ויחן שם ישראל" - כאיש אחד בלב אחד, ועל ידי זה "נגד ההר" - קיבלו כח להתגבר נגד היצר הרע שנקרא הר.

"אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים" (כ ב).

עשרת הדברות נאמרו לכל ישראל, במעמד כל ישראל שהיו ששים ריבוא, אבל הכל נאמר בלשון יחיד - "אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים", "לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא", "זכור את יום השבת לקדשו", וכן כולם. ללמדך, שהתורה ניתנה לכל אחד ואחד, וכל אחד מישראל צריך לומר בשבילי ניתנה התורה ואני חייב לקיימה, ולא יאמר שתקיים על ידי אחרים (מדרש לקח טוב).

ולא לחיים ניתנה התורה במדבר שהוא הפקר לכל ואין בו יישוב, ואף זמן מתן תורה לא נזכר בתורה עד שנחלקו רבותינו (שבת פו:): אם בשישי בסיון ניתנה תורה או בשבעה בו, ללמדך שאין קבלת התורה תלויה במקום או בזמן, אלא בכל מקום ובכל זמן צריך לקיימה, ובכל מקום ובכל זמן צריך לעסוק בה.

ניתן להשיג את ספרי הרב שליט"א בטל' 052-7626077

"וישמע יתרו כהן מדין חותן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו" (יא א).

שבע שמות נקראו לו: רעואל, יתר, יתרו, חובב, חבר, קיני, פטיאל. ומדוע נקרא "יתר", על שם שייתר פרשה אחת בתורה (להלן פסוק כא) "ואתה תחזה" (רש"י).

ולכאורה קשה, מדוע נקראת פרשה זו "ואתה תחזה", הלא בתחילה אמר (פסוקים יז-יח) "לא טוב הדבר אשר אתה עושה, נבול תבול גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשוהו לבדך", ורק לאחר מכן אמר "ואתה תחזה".

אלא, למתוח ביקורת זו לא חכמה גדולה, כל אחד יכול לעשות זאת, על דברי ביקורת לא היו משבחים את יתרו. החכמה היא לתת עצה טובה לפתור את הבעיה, ועל זה שיבחה התורה את יתרו, על אמרו "ואתה תחזה" - שנתן עצה טובה ומועילה איך להתנהג בעתיד.

"ואת שני בניה אשר שם האחד גרשום כי אמר גר הייתי בארץ נכריה. ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצילני מחבר פרעה" (יח ג-ד).

מדוע נאמר "ושם האחד אליעזר", לכאורה היה צריך לומר "ושם השני אליעזר"? אלא, אומר המדרש (במדבר יט ז) רמז לו הקב"ה על רבי אליעזר בן הורקנוס שעתידי לצאת ממנו, וזהו "ושם האחד אליעזר" - אחד המיוחד הוא רבי אליעזר הגדול. וזה לשון המדרש: רבי אחא בשם רבי חנינא אמר: בשעה שעלה משה למרום שמע קולו של הקב"ה שיושב ועוסק בפרשת פרה אדומה ואומר הלכה בשם אומרה: רבי אליעזר אומר, עגלה בת שנתה ופרה בת שתיים. אמר לפניו: ריבון העולמים, יהי רצון שיהא מחלצי. אמר לו: חייך שהוא מחלציך, הדא הוא דכתיב "ושם האחד אליעזר" - שם אותו המיוחד.

"ויחן שם ישראל נגד ההר" (יט ב).

אמרו רבותינו ז"ל (קידושין ל:): אמר הקב"ה לישראל, בני, בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין. והנה לפני מתן תורה היה חסר לישראל את הכח העיקרי כנגד יצר הרע - התורה, אבל עתה שבאו להר סיני לקבל את התורה קיבלו את הכח הגדול להתגבר כנגד היצר הרע, וזהו "ויחן שם ישראל נגד ההר" - כנגד היצר הרע שנמשל להר (סוכה נב.). וכך כל אדם שמקבל על עצמו עול תורה מתחסן כנגד היצר הרע בכח התורה והמצוות.

המקובל האלקי
רבי יהודה כתיב זיע"א
טוב וראוי לעשות פדיון נפש
אלפים נישעונו!! בכוחה להסיר חולי, צרה ויגון

מתוך דברי קודשו של
הגאון הגדול **רבי ברוך שרגא שליט"א**
בעניין חשיבות פדיון נפש
"והיא סגולה בדוקה ומנוסה לרפואת החולים"

דבני "בית מרן" עורכים פדיון נפש לכל שם ושם.
להעברת שמות שלכם ובני משפחתכם **חייגו 5290***

נכתב ע"י הר"ה ג' רבי משה והב שליט"א
רב מחלבות שטרדאס - ישראל

בעקבות רבותינו הדליקו נר
לעילוי נשמת הצדיק הנורא

איש האלקים הפלאי רבי ינון חורי זיע"א

מורנו ורבנו הגדול והנורא, איש האלקים הפלאי, חד בדרא, הרה"ק ינון חורי זיע"א, נולד בג'ר'בא בכ"ד כסלו בשנת תרפ"ו ונתבש"ם בבני ברק בשנת תשמ"ד, לאביו, הצדיק המלובן, רבנו חיים חורי זיע"א, שמדי שנה פוקדים את קברו בבאר שבע מעל 100.000 איש. רבנו ינון חורי ע"ה הפך לאגדה בחייו, ואף כי אחרי מותו. הציבור כולו בהמוניו - קדושי עליון ופשוטי עם - מעידים בהערצה ובהתפעמות אין קץ, כי גדול האיש, עצום גוראו, אפוף הוד קדומים ונועם עליון, ומעניק חמה בקומתו הרחנתי! וקול המון כקול שדי...

תמצית חייו ותכליתם היתה: העברת התורה הכתובה והמסורה לרבבות אלפי תלמידיו, קטנים כגדולים, בארץ ובחו"ל, שהיו אהובים עליו כבבת עינו, ובהם השקיע כל זמנו ומרצו - מימי נעוריו בג'ר'בא ועד יומו האחרון ככולל "גבעת חיים" אשר בגבעתיים.

מרן הראש"ל מופת הדור, רבנו עובדיה יוסף זיע"א, העלה על נס את כח העיון והשקידה העצומים של רבנו ינון חורי זיע"א, ואמר: "כל חייו מסר נפשו על התורה הקדושה, והקים כולל דווקא בגבעתיים, כדי לקרב רחוקים לאבינו שבשמים. רבי ינון הוא צדיק גדול מאוד, יסוד עולם! כל תפילותיו נענו, כל מה שביקש התקיים!

טרם יקראו ואני אענה!"
זקן חכמי תוניסיה בדורנו, הצדיק הגאון, רבנו שמעון חירארי זצוק"ל, העיד, שעוד בג'ר'בא אמרו על רבי ינון, שכבר בימי נעוריו זכה לגילוי אליהו. ופעם, כשהבחינו באביו הקדוש, רבנו חיים חורי זיע"א, שהוא בוכה, אמר להם: "אני בוכה מרוב התרגשות של שמחה ותודה לה', שזיכני בבני ינון, ובכל פעם שהוא נכנס לחדרי, דומה עלי, כאילו נכנס משה רבנו!"

בנו של הצדיק, הרב שושן חורי שליט"א, אמר לנו: "אבא ע"ה לא הקפיד על שום אדם בשום אופן, ומעולם לא הרים את קולו, אבל יש שני דברים, שגרמו לו כאב גדול מאוד, עד שהיה מרים את קולו, והם: אם היו מכבדים אותו, קמים לכבודו, או ממתנים לו בחזרת הש"ץ. ופעם, כששאל אותו אחד השכנים שלנו: מדוע הרב מצטער, כשמכבדים אותו? השיב לו: אין זה צער בלבד, אני נעשה חולה מזה. הדבר השני, שכאב לאבא מאוד מאוד הוא, כאשר שמע משיחה, המדבר סרה על יהודי, גם אם בעינינו הוא נחשב לרשע גמור, והיה אומר: אם הוא היה גדל בבית של אבא (רבנו חיים חורי) הוא היה יותר טוב ממני."

לאחר שרבנו עבר ניתוח לב פתוח, ביקרה אותו אחותו בבית החולים. כשנפרדה ממנו, אמרה לו: "רפואה שלימה, ניפגש בשמחות", והוא השיב: "הנה, נפגשנו בשמחות", וכששאלה: "איזו שמחה?" ענה לה: "אני שמח ביסוריך..."
רבנו נסתלק לבית עולמו בתאריך ט"ו בשבט שנת ה'תשס"ד והוא בן 78 שנה בפטירתו ונטמן בבית החיים של פוניבז' בעיר בני ברק.

שלא בְּרָשׁוּת, שְׁאֵין לְאָדָם רְשׁוּת לְפָתַח לְרְשׁוּת הַרְבֵּים בְּיָמוֹת הַחֲמָה",
להלכה: אם אותו אדם נזוק בגופו מחמת אותם מים הוא יהיה חייב לשלם
לאותו אדם ששפך את המים ואפי' בימות הגשמים, אבל אם נזוקו בבגדיו יהיה
פטור מלשלם.

שאלה: אדם שראה דירה לקניה, והוא רצה לקנות אותה, אך בגלל המחיר המופרז
שבעל הדירה דרש עבורה הוא לא קנה אותה, אך כעבור חצי שנה בעל הדירה
הוריד את מחיר הדירה ב - 50.000 ₪ והמתווך פרסם את עדכון המחיר, וכתוצאה
מכך אותו אדם שכבר ראה את הדירה לפני חצי שנה, קנה כעת את הדירה, האם
הוא צריך לשלם דמי תיווך?

תשובה: לכאורה היה נראה לומר, שלא יצטרך לשלם, שהרי הוא כבר ידע על
הדירה הזו עוד לפני שהמתווך ידע עליה, והמתווך כלל לא שכנע אותו לקנות
את הדירה, ולכן לכאורה הוא לא יצטרך לשלם דמי תיווך.

אבל דברנו בזה עם מורי ורבי הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א והוא פסק
שבוודאי שיצטרך לשלם את כל דמי התיווך, שהרי סוף כל סוף, בזכות מי הוא
קנה את הדירה? רק בזכות הפרסום של המתווך! ולכן הוא חייב לשלם את כל
דמי תיווך ואפי' שהוא ידע על הדירה הזו עוד לפני המתווך.

ניתן לשמוע כל יום 3 דקות של הצלחה יומית: *5293 בשלוחה 5

שאלה: אדם ששפך מים שנשארו משטיפת ביתו [ספונג'ה] לרחוב, ומחמת אותם
מים התחלק אדם וניזוק מהנפילה, והנופל רוצה לתבוע את זה ששפך את המים,
מה הדין בזה והאם יש חילוק בזה בין ימות הקיץ לימות החורף?

תשובה: איתא במשנה במסכת בבא קמא (ל.) "השופך מים ברה"ר והזוק בהן
אחר חייב בנזקו, המצניע את הקוץ ואת הזוכית והגודר את גדרו בקוצים
וגדר שנפל לרה"ר והזוקו בהן אחרים חייב בנזק" עכ"ל המשנה, ועיי"ש בגמרא
שמחלקת בין ימות החמה לימות הגשמים שאם שפך מים בימות הקיץ חייב
בנזקי המים, ואם שפך מים בימות הגשמים פטור מכיוון שבדרך כלל הרחוב
מלא מים בלאו הכי.

ולהלכה כתבו הראשונים - הרמב"ם בפר' ג' מהלכות נזקי ממון הל' יב, והסמ"ג
ע"פ הגמרא שתלוי מה הנזק, שאם הנזק היה בכליו של הנופל הוא פטור, ואם
הנזק היה בגופו של הנופל הוא חייב ואפי' בימות הגשמים, וכמו שכתב מרן
השו"ע בס"י תי"ב סעי' ה' שכתב בזה"ל "השופך מים בְּרָשׁוּת הַרְבֵּים וְנִשְׁנְפוּ
בָּהֶם פְּלִי שֶׁל חֲבֵרוֹ, פֶּטוּר, דִּהְיוּ לָהּ בּוֹר וּפֶטָר בּוֹ אֶת הַפְּקִידִים, בֵּין הַפְּקִידִים בֵּין לֹא
הַפְּקִידִים. אָבָל אִם הִחֲלַק בָּהֶם אָדָם וְנָפַל לְאָרֶץ וְהִזְקָה, חָיֵב. וְכָל שֶׁפָּן אִם נִבְלְעוּ
הַמַּיִם פָּאֲרָץ וְנִעֲשׂוּ רֶפֶשׁ וְטִיט וְהִזְקָה, דִּהְשָׁתָא הוּי לָהּ בּוֹר מִקְשׁ, אֶפְלוּ אִם הוּא
בְּיָמוֹת הַגֶּשְׁמִים שְׁיֵשׁ רְשׁוּת לְכָל אָדָם לְפָתַח בֵּיב שְׁלֹו לְהִיּוֹת מְקַלַּח בְּרָשׁוּת
הַרְבֵּים, אֶפְלוּ הָכִי אִם הִזִּיק חָיֵב לְשֹׁלֵם. וְכָל שֶׁפָּן בְּיָמוֹת הַחֲמָה, דְּחָיֵב, בֵּינן שְׁהוּא

הרב אברהם דניאל שליט"א
רב במיוחד ליימות "בית מרן"

כשרות המזון

חלבי בתוך שש שעות לאכילת בשר יטעום רק מעט כדי שלא תהיה ברכתו לבטלה
כי איסור הטעימה הוא מזרע, ואיסור ברכה לבטלה - לדעת השו"ע הוא דאורייתא.
שאלה: האם מותר לצלות על המנגל כבד עם בצל או ירק אחר בשיפוד אחד או שצריך
לצלות כל דבר בנפרד?

תשובה: יש שרצו לאסור הדבר אפילו בדיעבד מכיון שמת' שהם נצלים יחד על אותו
שיפוד נפלט הדם מהכבד ונבלע בירקות שלצידו אך דחו סברה זו מכיון שיש דין
בגמרא שכשהאש מפליטה את הדם מהבשר היא שואבת אותו מיד ואינה מניחה
אותו להיבלע בדבר אחר, וכן מוכח מדברי השו"ע (יורה דעה סימן ע"ו סעיף ד')
שכתב - יש מי שאוסר השיפוד שצלו בו בשר בלא מליחה ויש מתירים, וכן המנהג
להתיר, והטעם - מבואר בדברי הרא"ש מכיון שהאש שואבת ואינה מניחה לשיפוד
לבלוע דם.

וכתב מרן רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל בספרו "הליכות עולם" (חלק ו' עמוד קצט)
שהוא הדין לצליית הבצל עם הבשר לא גרע מהשיפוד עצמו - ומותר, והביא תשובת
מהריק"ש שנשאל בנידון זה והעלה שיש להתיר לעשות כן אף לכתחילה,
להלכה: מותר לצלות באותו שיפוד כבד ובצל או ירק אחר ביחד וכן המנהג להקל
בדבר אף לכתחילה.

השאלות נלקחו מקו "בית מרן" ניתן להשאיר שאלות *5293 בשלוחה *25

פינת בריאות
אתם שואלים והמומחים עונים במייל:
betmaran1234@gmail.com

ג'ינג'ר

ויטמין B6 ידוע ביעילותו בטיפול בהגרמנות מהיריון. גם לעסו חתיכה
קטנה של ג'ינג'ר עם מעט דבש כדי להעביר בחילת בוקר, בחילת נסיעות או
בחילה רגילה. אם אתם לא אוהבים את טעם הג'ינג'ר, ניתן לצרוך תוספי ג'ינג'ר.
רק הקפידו להתיעץ עם רופא לפני שימוש בתוספים.

3. **הפחתת כאבי מפרקים:** הג'ינג'ר מכיל רכיבים אנטי-דלקתיים חזקים אשר
יכולים לסייע במניעת כאבים הנלווים לשיגדון, דלקת מפרקים שגרנית ודלקת
מפרקים ניוונית. על פי מחקר מ-2001, תמצית ג'ינג'ר נמצאה יעילה בהפחתת
תסמינים הקשורים לדלקת מפרקים ניוונית בברכיים.

כדי לטפל בכאב, מרחו משחה חמה של ג'ינג'ר וכורכום על האזור הנגוע פעמיים
ביום. בנוסף, הוסיפו ג'ינג'ר גולמי או מבושל בתזונה שלכם.
בנוסף, ניתן להוסיף מספר טיפות של שמן אתרי ג'ינג'ר לאמבט כדי לסייע
בהקלת כאבים בשרירים והמפרקים.

4. **טיפול במיגרנה:** מחקרים הראו כי הג'ינג'ר גם יכול לסייע לנו בהקלת מיגרנות,
הודות ליכולתו להפסקת שידור הכאב והדלקת על ידי הפרוסטגלנדינים בכלי
הדם. כדי לטפל במיגרנה, שתו תה ג'ינג'ר במהלך התקף מיגרנה כדי למנוע כאב
בלתי נסבל ולהפסיק סחרחורות ובחילות נלוות.

ג'ינג'ר
מחקרים רבים הוכיחו כי לג'ינג'ר יכולת לטפל במגוון בעיות בריאותיות. הוא מכיל
רכיבים מונעי בחילות, מונעי עוויתות, רכיבים אנטי-פטרייתיים, אנטי-דלקתיים,
מחטאים, אנטי-בקטריאליים, אנטי-נגיפיים ומונעי שיעול.
כדי ליהנות מהיתרונות של הג'ינג'ר, אפשר להשתמש בו בצורתו הגולמית
הטרייה, יבש, בצורת אבקה, מיץ או שמן.

1. **מניעת צינון ושפעת:** הג'ינג'ר מחזק את המערכת החיסונית ולכן ניתן להשתמש
בו כתרופה טבעית לטיפול בצינון ובשפעת. בנוסף, הג'ינג'ר מכיל רכיבים אנטי-
נגיפיים, אנטי-פטרייתיים ונוגדי רעלים. באמצעות גרימת הזעה ופליטת חום,
הוא גם מסייע בטיפול בקדחת קלה. צרכו ג'ינג'ר מספר פעמים ביום כאשר אתם
סובלים מצינון או שפעת. הוא מסייע בניקוי רעלים מהגוף בצורה טבעית, דבר
התורם לתחושה טובה יותר ומזרז את תהליך הריפוי.

ניתן גם להרתיח כפית אבקה ג'ינג'ר או 2 כפיות ג'ינג'ר מגורד בשתי כוסות מים
ולשאוף את האדים כדי להקל על גודש באף ותסמינים אחרים הקשורים לצינון.

2. **טיפול בבחילות בוקר:** נשים הרות הסובלות מבחילות בוקר יכולות להשתמש
בג'ינג'ר כדי לטפל בבעיה. הג'ינג'ר עובד כמו ויטמין B6 בטיפול בבחילות בוקר.

לחיות עם האמונה

הרב הגאון רבי יעקב לוגאסי שליט"א
רב מדרשות "בית מן" ומחבר סדרת הספרים "נר לרגלי" ועוד...

'לקדוח' את האמונה פנימה

איך מפנימים את האמונה בלב האדם?

רבים שומעים שיעורי התחזקות, קוראים ספרי אמונה, ולפתע נופלים למצב ירוד. האדם אומר: "אני מתחזק באמונה. זה לא מתאים לי! פתאום אני מדבר לא לעניין, פתאום אני כועס, מתלונן ומאשים. מה קורה אתי, ריבונו של עולם? מה אעשה בשביל להשתנות באמת?"

אדם יכול לשמוע, "וישמע יתרו", אבל רבים שמעו ולא באו, "אז נבהלו אלופי אדום, אילי מואב יאחזמו רעד". איך שומעים ובאים ומשתנים?

צריך לשמוע דיבורי אמונה בכל יום, ולאחר מכן למצוא מקום שקט, ולדבר שם דיבורי אמונה לעצמו. למשל כדאי לרווק לומר לעצמו במשך רבע שעה משפטי אמונה, כדי 'לקדוח' את האמונה בתוך לבו. הוא יכול לומר: "אני מאמין באמונה שלימה שרווקותי היא מאת ה' לטובה. הקב"ה אוהב אותי ויודע מה טוב בשבילי בעולם. כל יום שאני עובד את ה' כרווק שווה יותר מעשר שנות נישואין, כי כך ה' רוצה אותי כרגע. כל הביזיונות, ניסיונות היצר וחלישות הדעת הם לטובתי. כמה שנים אדם חי בעולם הזה? שבעים או שמונים שנה, אבל כך אני בונה את הנצח!...". וכך ירשי האדם משפטי אמונה בקרבנו, יחזור עליהם שוב ושוב עד שיפנימם.

אדם שנמצא למשל בזוגיות לקויה. צריך להפנים: "כל זה מאת ה' לטובה. המצב הזה נועד לתיקון המידות שלי. אשתדל לשתוק מתוך ידיעה שאם מבזים אותי ואיני מקפיד זו מעלה גדולה מאוד", וכו'. אותו אדם ירשי אצלו את המעלות

שיש לו במצבו, בכך שהוא מעביר על המידות, וכך בעצם הוא מתקן את עצמו. אחד שפרנסתו קשה או בריאותו לקויה, יאמר לעצמו ש"הקב"ה מתעסק איתי, ומה שה' עושה זה הכי טוב עבור ייעודי בעולם, וכך אני בונה בעצם את חיי הנצח".

אדם שנופל עליו לפתע ניסיון שמישהו מעליבו, קשה לו מאוד לעמוד בניסיון שבו לא הכנה, אפילו שלמד לפני חודש את מעלת הביזיונות. ואם למד זה עתה את מעלת הביזיונות במשך רבע שעה ושינן לעצמו מאמרי חז"ל כמה קבלת הביזיון מועילה לאדם, ומיד לאחר ההכנה בא לו ביזיון, זה ממש משמחו: "אה, נפלא! הניסיון בא לי בדיוק אחרי שקראתי והפנמתי!", וכמוכן שמועיל לו.

שמיעת שיעור בלבד לא מחוללת שינוי אצל האדם. "מה שמועה שמע ובא?". אדם צריך לשמוע שמועה שתגרום לו לפעול, לא לשמוע וללכת. יש שומע והולך, ויש שומע ובא, וזה מתקיים רק על ידי שינון.

הסבא מקלם זצ"ל היה משנן דברי אמונה שש שעות ביום! הרב פינקוס זצ"ל היה משנן אמונה במשך 45 דקות ביום. למרות שמדובר בגדולי ישראל, שידעו היטב מהי אמונה, הם הבינו שצריך לשננה שוב ושוב.

אפשר לשנן אמונה עם פסוקי תנ"ך, פסוקי תהילים, עם מאמרי חז"ל, ולקבוע את הדברים בנפש, עד שהאדם ירגיש שהוא ממש כבירה חדשה. וכך לנהוג יום אחר יום, בשילוב עם תפילה והודאה לה', ואז ירגיש לבטח בשינוי המיוחל.

לרכישת דיסקים 5 דקות חי באמונה של כבוד הרב לוגאסי שליט"א
(כ 100 שיעורים בדיסק) חייג 5290*

חינוך הילדים

הרה"ג רבי אבנר קוואס שליט"א
מרצה בשלום בית וחינוך ילדים

לשון נקיה

אמרו חז"ל: 'שותא דינוקא ... או דאבוה או דאימיה'. תרגום: דיבור הילד מגיע או מהאבא או מהאמא. כלומר, עיקר סגנון דיבורו של הילד נלמד מההורים. כשהם מדברים לא יפה, גם הוא ידבר לא יפה. וכן להיפך, אם הם ידברו יפה, גם הוא ידבר יפה. כמו שאנשים אומרים: 'התפוח לא נופל רחוק מן העץ'.

אמר לי פעם מישהו שזה לא כל כך מדויק שהרי פגו חזר מהלימודים עם מילה איומה, שלא הוא ולא אשתו העלו על דל שפתיים. אז איך חז"ל אומרים שסגנון הדיבור נלמד מההורים?

עניתי לו שזה מאד מדויק. שהרי כאשר רמת הדיבור בבית ירודה ונמוכה, הילד במצב של קליטת מילים לא יפות. כשהוא ישמע מילה לא יפה ברחוב הוא ילמד וישנן אותה. ובאמת, יכול להיות שאת המילה הזו ההורים לא אמרו בכלל אבל אם האווירה בבית היא כזאת, זה יקלט.

מה שאין כן אם רמת הדיבור בבית גבוהה יותר, אפילו אם הילד ישמע את אותה מילה ברחוב, היא לא תקלט אצלו בכלל. ואפילו אם הוא יחזור עליה, זה רק מן השפה ולחוץ, ולבסוף היא תיעלם לגמרי.

נוכר שלדיבור ישנם קווים אדומים וברורים, ונפרט את רמות הדיבור מהכבד אל הקל.

מילים גרועות - לעולם לא לומר אחד לשני או לילדים מילים שמבטאות הגדרות פסיכיאטריות וחולי נפשי.

המושג 'מילים לא יפות' ניתן לפרשנות של כל אחד לפי דעתו. לכן, אני מתנצל מראש אם אכתוב מספר מילים לא יפות, וזאת רק כדי ללמד את הקוראים מהם הקווים האדומים.

אם בלהט הוויכוח והקטטה, אמא תגיד לאבא: 'משוגע' והילד שמע זאת, מחר הוא יגיד לאחותו - משוגעת. ואז אמא תשאל אותו מי לימד אותך לדבר ככה?

ובאמת, מי לימד אותך?...

אבא שאמר לאמא בשעת כעס: 'מפגרת', הילד יגיד את זה לאחותו. והדברים ברורים.

הורים יקרים, עוד לא דיברנו על שמות של בעלי חיים או מקצוע, או מילים גסות ולא אסתטיות. כבר מהמילים האלה ומטה אסור לומר.

(ילדינו, הרב אבנר קוואס)

סגולה באמונה

סגולה להנצל מפגע רע ויצר הרע

לומר פסקים אלו: "ה' אלווקן הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם"

"יהושוע הוא העובר לפניך כאשר דבר ה'"

"ה' להושיעני ונגנתי נגן כל ימי חיינו על בית ה'".

"ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום"

העלון להצלחתם של: רותם בן אינה- ברכה והצלחה, שחר בן רבקה- בריאות והצלחה, שירה בת שרה ענת- זיווג הגון, שירלי מימה בת רחל- זרע קודש בר קיימא, שלמה משה בן ענת חנה- הצלחה בכל, שמעון בן אורה- זיווג הגון, שרון בן מול- רפואה שלמה, תהילה בת לאה- זיווג הגון, תקוה בת שמחה- פרנסה ונחת, הדר הודיה בת פאני- זיווג הגון.

מוזקה הרבים הרב הגאון רבי יגאל כהן שליט"א
וגם בשלושה מיוחדת 5293* שלושה 8<13 בחיזוק יומי ושעורים מלאים

בחסדך בטחתי

מבין את חכמתו של בוראו".

לסכום: כדי לדעת שיש בורא לעולם צריך בסך הכל להתבונן ביצירות הנפלאות שלו שסובבות אותנו בכל רגע, ולשאל את עצמנו: "מי ברא אלה?" והתשובה מיד תקפץ מאליה: "האלקים ברא את כל אלה!!" ובנוסף נתן להבין מתוכם את גדולתו וחוכמתו הנפלאה של האלקים. ולכן הרשה נא לי, יהודי יקר, להמליץ לך לעצור את מרוץ החיים לכמה רגעים ביום, ולהתבונן בבריאה שסובבת אותך, כדי לראות את השם יתברך ואת גדלותו, ועל ידי כך תזכר תמיד שיש בורא לעולם, שמלווה אותך בכל עת ומחיה אותך בכל רגע.

כיצד אפשר לקבל סימן מבורא עולם?

דרך נוספת ומאד מועילה לראות את השם יתברך היא, ע"י בקשה ממנו יתברך, דהינו, לדבר אתו ולהתחנן לפניו: "רבונו של עולם, תזכה אותי לראות אותך דרך הנבאים שלך, ולהרגיש ולהעריך את הניסים התמידים שאתה עושה עמדי. תן לי סימן שאתה שומע אותי ושומר עלי". תהליך זה נקרא "בונה אמונה".

במשך השנים הרגשתי שבכל פעם שאני חושב על הבורא יתברך ומאמין ביכולתו ובוטח בו שיעזר לי לפתר בעיה מסוימת שנראית מורכבת מאד, והשם יתברך הראה לי שהוא שומע תפילה, ופתר לי בעיה, כך נכנסה בליבי תוספת אמונה שהשם יתברך באמת נמצא איתי, שומע אותי בכל רגע, ויודע את מחשבותי ומחכה שאפנה אליו בכל זמן.

(מתוך הספר יגל ליבי - הרב יגאל כהן שליט"א)

ניתן להשיג את הספר בטל' 8000770-03

אבטיח רקוב, או עסיסי?

אני מרגיש צרך לספר לכם, קוראים יקרים, על מה שאני מרגיש בזמן אכילת פרי הנקרא אבטיח. כאשר אני רואה את הצבע האדום המרהיב, ומרגיש את המרקם הספוגי-עדין, ומריח את הריח הנפלא, וכמובן טועם את הטעם המשובח, אני מרגיש רצון עז לעמוד ולרקד ולהלל ולשבח את הבורא יתברך, על יצירת המופת של הפרי המדהים הזה, שבעצם הוציא אותו השם יתברך מתוך גרעין שנבט באדמה עד שהתקלקל, ומתוכו צמח לו אבטיח חדש ועסיסי.

קוראים יקרים, אם חתיכה אחת של אבטיח בכוחה להראות לנו את מציאות הבורא יתברך ואת חכמתו, כמה יכולים אנחנו להתחזק בידיעת מציאות הבורא, ובאהבה אליו יתברך. אם נתבונן כך בכל פרי שאנו אוכלים ובכל פרח ועץ שאנו רואים, וגם בשמש שמאירה בגוון כל כך יפה, לאחר התבוננות שכזו ודאי תכנס בליבנו ידיעת מציאות הבורא ואהבה אליו יתברך.

מדוע אנו מברכים?

כה חשוב היה הדבר בעיני חכמינו ז"ל, עד שתיקנו ברכה מיוחדת על כל אחת ואחת מנפלאות הבריאה. לכן, כשרואים הר גדול או את הים הגדול, מיד צריך לברך "שכחו וגבורתו מלא עולם", וכן כשרואים חיות ובהמות יפות, צריכים לברך ולהלל להשם יתברך "שככה לו בעולמו" וכו'. והסבה לכך, כדי שנעצר, נתבונן ונראה את הבורא יתברך מתוך הבריאה הנפלאה, וכמו שאמר רבי עקיבא: "כשם שכשאתה רואה בנין יפה, מתוך יופיו של הבניין אתה מבין את חוכמתו של האדריכל, כך מתוך יופיו של העולם אתה

הזכרת שמות לתיקון הגדול

לקראת סוף ימי השובבי"ם הידועים במעלתם הגדולה וכזמן המסוגל לכפרת עוונות ולתשובה שלימה ולטהרת הנפש וכידוע שבימים אלו תלויים כל ענייני האדם ובפרט בימים קשיים אלו של מגפה אשר מכלה ללא רחם ופוגעת באנשים צעירים ומבוגרים וילדים כאחד

הוחלט על תיקון גדול של סוף השובבי"ם שיערכו אברכים יראי שמים ותלמידי חכמים של "בית מרן" שיעשה בתענית דיבור

התיקון יתקיים אי"ה ביום חמישי כ"ט שבט

המעוניינים שישמם יוזכר בתיקון הגדול למסירת שמות חייגו 5290* (עד יום רביעי, כ"ח שבט בשעה 15:00)

סגולה גדולה לקרוא פרקי התהילים ורואים ישועות גדולות!!

